

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Episcopo Meldensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

strum pertinentibus. Aquam Ligeris à muro veteris civitatis usque ad sanctum Lupum, & molendinam omnia quæ in eadem aqua habetis, cum piscationibus suis. Quicquid habetis ultra Ligerim, & in

* *Sologne.*

* Sicalonia. Quicquid habetis in Gastinesio. Villam de Berziaco, cum omnibus pertinentiis suis. Quicquid habetis apud Oscuras. Quicquid habetis in foresta quæ Bolonia dicitur, & villam de Casellis. Quicquid pertinet ad Majoriam de Iarria, & villam de Sereis. Molendina quoque quæ in villis vestris de novo fecistis, & illud quod in loco qui Domitracum appellatur habetis. In supradictis verò parochialibus Ecclesiis, scilicet de Sentiliaco, de Ruem, de Tiliaco, de Fonteneio, de Centolio, de Herbiliaco, & de Chalo, quas tenetis, Presbyteros eligatis, & Episcopis præsentetis: quibus, si idonei fuerint, Episcopi curam animarum absque venalitate committant, ut de plebis quidem cura eis respondeant, pro rebus verò temporalibus debitas vobis obedientias & consuetam subjectionem exhibeant. In reliquis verò duabus Ecclesiis, videlicet sancti Aniani & sancti Germani, & ad servitium altaris Crucifixi Ecclesiæ beati Aniani, liberè & absque alicujus contradictione & præsentatione, sicut hæcenus, ita & deinceps, liceat vobis substituere sacerdotes. Liceat etiam vobis in parochialibus Ecclesiis vestris vacantibus, uti consuetum est & ab antiquis hæcenus temporibus observatum, sacerdotes ponere ad succursum, qui donec conveneritis in personas idoneas, quæ institui debeant in eis, omnipotenti Deo famulentur. Ferias præterea in duabus solemnitatibus beati Aniani ad luminaria ejusdem Ecclesiæ concinnanda tam à bonæ memoriæ L. illustri Rege Francorum quam à Iohanne quondam Aurelianensi Episcopo vobis & Ecclesiæ vestræ concessas, & scripti sui munimine roboratas, & quemadmodum in eorum scriptis authenticis continetur, auctoritate apostolica confirmamus. Nihilominus præsentem decreto statuimus ut duæ præbendæ quæ antea deputatæ fuerant officio confrariæ, ac tertia, quam ei provida pietate postmodum addidistis, & annuales Canoniorum, quocumque modo præbendæ mutantur, officio permanent confrariæ. Vineas insuper & omnia quæ præfatæ confrariæ collata sunt vobis & per vos ipsi confrariæ, prout communi assensu Capituli statutum est & scripto firmatum, apo-

Quæ his actis
concluduntur,
excidunt
in editione
Haberri.

stolicæ sedis munimine] roboramus, & constitutionem illam ratam & inconvulsam futuris temporibus decernimus permanere. Chrisma verò, oleum sanctum, consecrationes altarium seu basilicarum, ordinationes Canoniorum seu Clericorum vestrorum qui ad sacros ordines fuerint promovendi, à diocesano suscipietis Episcopo; si quidem catholicus fuerit, & gratiam apostolicæ sedis habuerit, & ea gratis & absque pecunia vel exactione aliqua voluerit exhibere. Alioquin ad quemcunque malueritis antistitem recurratis, qui nostra fultus auctoritate quod postulat indulgeat. Præterea omnes libertates seu etiam immunitates ac regias consuetudines à Francorum Regibus vobis & Ecclesiæ vestræ indultas, & scripti sui munimine roboratas, auctoritate apostolica confirmamus, & illibatas perpetuò statuimus permanere. Sancimus quoque & præsentem decreto statuimus ut nulli Archiepiscopo vel Episcopo seu cuilibet personæ commissam vobis Ecclesiam vel vos aut Clericos chori vestri, nisi Romano Pontifici vel Legato ejus, aut etiam de speciali mandato apostolicæ sedis, excommunicare seu à divinis officiis interdicere liceat. Visitationem verò vel procuracionem nullus ab Ecclesia vestra nisi auctoritate apostolicæ sedis præsumat exigere, cum ei nullo medio sit subiecta. Prohibemus insuper ut nulli ecclesiasticæ vel cujuscunque ordinis personæ fas sit indebitas exactiones Ecclesiis vestris aut Capellis vel sacerdotibus earum imponere. Decernimus ergo ut nulli omnino hominum liceat præfatam Ecclesiam temerè perturbare &c. usque usibus omnimodis profutura. Salva sedis apostolicæ auctoritate, & in præfatis Ecclesiis de Sentiliaco, de Ruem, de Tiliaco, de Fonteneio, de Centolio, de Chalo, & de Herbiliaco diocesano- rum Episcoporum canonica iustitia. Si qua igitur in futurum ecclesiastica secularive persona &c. usque subjaceat ultioni. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus &c. usque in finem. Datum Viterbij per manum Iohannis sanctæ Mariæ in Cosmidin Diaconi Cardinalis, S. R. E. Cancellarij, XII. Kal. Augusti, Indictione IX. incarnationis dominicæ anno MCCVII. pontificatus verò Domini Innocentij Papæ III. anno decimo.

EPISCOPO MELDENSI.

Svorta dudum inter te ac monasterium Resbacensè super ipsius mona-

Epist. 96.
De subiectione
monasterii
Resbacensis.

Est in Char-
terio Eccle-
siae Meldensis.
Vide infra
p. 108.

naſterij ſubjectione materia quaſtionis, procuratores partium propter hoc ad ſedem apoſtolicam acceſſerunt. Quibus aliquandiu litigantibus coram nobis, quia per confeſſionem partis adverſae conſtituit te poſſeſſionem obedientiae in eodem monaſterio habuiſſe, te reſtituendum decrevimus ad eandem. Verum quia privilegium felicitis memoriae Innocentij Papae praedeceſſoris noſtri ex monaſterij parte nobis exhibitum libertatem plenariam exprimebat, dilectis filiis Magiſtro G. Decano Sueſſionenſi, . . Remenſi Cantori, & . . Succentori Silvanenſi dedi- mus in mandatis ut te in poſſeſſionem obedientiae reſtituto, niſi poſt reſtitutionem tuam infra ſex meſes contra privilegij libertatem rationabile aliquid obiceret & probaret, ſuper ſubjectione monaſterij ſupra dicti perpetuum tibi ſilentium ſublato appellacionis obſtaculo imponere procurarent; diſtrictius inhiſcentes ne idem monaſterium ſuper libertate privilegij auderes ulterius moleſtare, quod ſi de partium exiſteret voluntate, cauſam ipſam ſufficienter inſtructam ad noſtram praesentiam remittentes, praefigerent ipſis terminum competentem, quo ſe noſtro conſpectui praefentarent, ſententiam receptura. Partibus igitur in ipſorum iudicium praesentia poſtmodum conſtitutis, cum privilegij copiam habuiſſes, illud voluiſti arguere falſitatis, eo quod facta collatione bullae ipſius privilegij ad alias bullas, ipſa, ſicuti proponebas, minor & diſſimilis aliis videbatur. Auctoritatem quoque rei iudicatae ad evacuandas vires privilegij allegaſti, aſſerens quod felicitis recordationis Alexander Papa praedeceſſor noſter, ſicut per ipſius litteras oſtendebas, ſuper hoc contra monaſterium ſententiam promulgarat. Privilegia inſuper Alexandri praedicti & bonae memoriae Honorij Papae praedeceſſorum noſtrorum inducere procuraſti; in quibus expreſſe dinoscitur eſſe ſtatutum ut Meldenſi Epifcopo a Reſbacenſi Abbate canonica obedientia perſolvatur. Abbas vero monaſterij ſupra dicti propoſuit ex adverſo quod idem monaſterium non ſolum auctoritate privilegij praetaxati plena debet libertate gaudere, verum etiam alia ratione, quia videlicet ſanctus Pharo Meldenſis Epifcopus liberaliſſimum ei duxerat privilegium indulgendum, ſicut in ejuſdem ſancti legenda contineri manifeſte dicebat; adiciens idem Abbas quia de ſententia ſupra dicta, quam tu pro parte

tua duxeras allegandam, uſque ad illum diem nullam unquam audierat mentionem; ſed etſi ſententia vera eſſet, tacite tamen per compositionem amicabilem ſubſequentem fuerat ab ipſa reſeſſum. Talis enim, ut ipſe dicebat; inter bonae memoriae B. Reſbacenſem Abbatem & Stephanum Epifcopum Meldenſem com- poſitio interceſſit, ut idem Abbas ea conditione ipſi obedientiam faceret ut re- pto privilegio libertatis, quod praemanibus non habebat, idem Abbas libertate gauderet, & ad exhibendam eidem Epifcopo obedientiam minimè teneretur. quam compositionem & quaedam alia, quae propoſuerat idem Abbas, ſe aſſeruit probaturum. Die igitur Pariſius aſſignato teſtes Abbatis ſupra dicti, Decanus & Succentor, quia tertius iudex intereſſe non potuit, receperunt, & apud Reſbacum examinantes eoſdem, quosdam alios ſenes & valitudinarios receperunt ibidem. Tandem cum tua pars ad majorem fidem ſuper Alexandri ſententia faciendam litteras quorundam Cardinalium & aliorum iudicibus praefentaffer, pars Abbatis ob- jecit quod cum ſemeltre tempus in noſtris eſſet litteris comprehenſum, infra quod probandi quod voluiſti habueras facultatem, poſt tempus illud elapſum munimenta pro parte tua vel probationes alias non poteras exhibere; ſed cum ibi non eſſet aditus probandi praecluſus, juramentum recipi poſtulat, quod Capitulum Reſbacenſe ſub animarum ſuarum periculo praefari mandabat, videlicet quod nunquam amplius ſententiam viderant quam tu duxeras exhibendam. Iudicibus autem nolentibus dirimere quaſtionem, cauſam ipſam inſtructam cum procuratoribus partium ad noſtram praesentiam tranſmiferunt; quibus poſtmodum dilectum filium noſtrum Iohan- nem ſanctae Mariae in vita lata Diaconum Cardinalem dedimus auditorem. Qui cum haec & alia propoſuiſſent plenius coram eo, & idem Cardinalis quae audierat nobis fideliter retuliſſet, nos utriuſque partis rationibus diligenter inſpectis, quia tuas efficaciores eſſe cognovimus rationes, ſubjectionem tibi adjudicavimus monaſterij memorati, ut ibidem liberam habeas tanquam dioceſanus Epifcopus poteſtatem; ita tamen ut per hoc nullum apoſtolicae ſedi praedictum generetur quò minus legitimo tempore, ſi voluerit, ſuam juſticiam proſequatur. Nimirum ſi praefati Innocentij privilegium Alexan-

dro fuit in iudicio presentatum, & ipse tulit sententiam contra illud, ipsum intelligitur reprobasse. Si verò non fuit exhibitum coram eo, prætextu privilegij de novo reperti prædicta non debet sententia retractari. Datum Viterbij XVII. Kal. Iulij, anno decimo.

In Chartulario Ecclesie Meldensis extat præterea epistola Innocentij ad Episcopum, Decanum, & Cancellarium Parisiensem. pro executione superioris sententiae, verbum è verbo descripta ex ea quae data est ad Episcopum Meldensem, mutatis mutandis. In fine vero istius hæc adduntur. Quocirca discretionem vestram per apostolica scripta mandamus quatinus quod à nobis est sententialiter diffinitum faciatis appellatione remota inviolabiliter observari, contradictores, si qui fuerint, vel rebelles per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compescentes. Quod si non omnes iis exequendis potueritis interesse, tu ea, frater Episcopo, cum eorum altero nihilominus exequaris. Datum ut in alia. Ista verò commissio extat ex parte in cap. Suborta. De sentent. & re iudic.

PRIORI ET CONVENTUI MONASTERII sancti Salvatoris & sanctae Rotrudis, quod in Torvarensi est parochia constitutum.

*Epist. 97.
De electione
Prioris.*

Cum per privilegium felicis recordationis Alexandri Papae prædecessoris nostri, quod nobis presentatum inspicimus, vestro monasterio sit concessum ut obeunte ipsius Abbate, nullus ibi qualibet subreptionis astutia seu violentia præponatur nisi quem fratres communi consensu vel eorum pars consilij sanioris secundum Deum & beati Benedicti regulam duxerint eligendum, auctoritate presentium districtius inhibemus ne quis super eadem concessione temerè vos impetere vel molestare præsumat, sed liceat vobis & successoribus vestris secundum ipsam nunc & amodo, cum Ecclesiam vestram Abbate vacare contigerit, personam idoneam de gremio vestro vel aliunde per regularem electionem vobis præficere in pastorem, Karrofiensi monasterio humiliter presentandum, ut ab ipso confirmationem accipiat, & reverentiam ei, quam debet, impendat. Nulli ergo &c. nostrae inhibitionis & concessionis &c. Si quis autem &c. Datum Viterbij V. Non. Iulij, anno decimo.

¶

VVIBERTO PRESBYTERO.

Iustis petentium &c. usque complere. *Epist. 88.*
Cum igitur dilectus filius noster B. Tituli sanctae Susannae Presbyter Cardinalis, apostolicae sedis Legatus, te in Ecclesia sanctae Sophiae Canonicum instituerit, nos tuis precibus inclinati, institutionem ipsam, sicut canonicè facta est, ratam habentes, & auctoritate apostolica confirmamus, & presentis scripti privilegio communimus. Nulli ergo &c. nostrae confirmationis &c. Si quis autem &c. Datum apud Montem Flaconem IV. Kal. Augusti, anno decimo.

E I D E M.

Cum à nobis petitur, &c. usque perducat effectum. Cum igitur dilectus filius noster P. Tituli sancti Marcelli Presbyter Cardinalis, apostolicae sedis Legatus, praeposituram Ecclesiae sanctae Anastasiae tibi duxerit concedendam, nos tuis precibus inclinati, concessionem ipsam, sicut canonicè facta est, ratam habentes, auctoritate apostolica confirmamus, & presentis scripti privilegio communimus. Nulli ergo &c. nostrae confirmationis &c. Si quis autem &c. Datum ut in alia.

ARCHIEPISCOPO S. R. E. CARDINALI, & . . . Archidiacono Mediolanensi.

Venerabilis frater noster . . . Yporiensis Episcopus suis nobis litteris intimavit quòd cum olim, antequam consecratus fuerit in Yporiensem Episcopum, pennas ad volandum in solitudinem assumpsisset, sacerdos quidam, qui tunc Ecclesiam sancti Michaelis Vercellensis regebat, secum in eremo desiderans habitare, ad eum cum litteris venerabilis fratris nostri . . . Episcopi Vercellensis accessit, obsecrans humiliter & devotè ut eum pro serviente ac famulo ad habitandum secum suscipere dignaretur. Cujus supplicationibus inclinatus, ac inductus precibus memorati Episcopi Vercellensis, ejus in hac parte desiderio satisfecit. Accidit autem ut dum idem Presbyter facere quandam capam disponderet, alij qui in eodem loco fuerant congregati, ei ut cucullam faceret suaserunt, asserentes quòd ad altaris officium esset habilior & expeditior ad scribendum, necnon aptior ad laborem & ad cetera quae ipsum facere oporteret. Quorum suasionibus acquiescens, cucullam fieri sibi permisit: quam cum idem Episcopus vellet secundum consuetudinem

*Epist. 88.
Ei confirmatur institutio canonicus & praebendae sanctae Sophiae per Legatum sibi facta.*

*Epist. 99.
Concessio praepositurae sanctae Anastasiae per Legatum sibi facta confirmatur.*

*Epist. 100.
Vt . . . Presbytero ad suam Ecclesiam S. Michaelis Vercellensis licentiam tribuant redeundi.*